

РЕШЕНИЕ  
№ 439  
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 29.05.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и първи май през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ  
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА  
И. ИВАНОВ

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 365 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Д.В.Г. \*\*\*, против решение № 666 от 11.04.2014г. на Районен съд–Перник, постановено по НАХД № 786 по описа на съда за 2013 година.

С атакувания съдебен акт е изменено наказателно постановление (НП) № 1313 от 25.05.2010 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник, издадено срещу Д.В.Г. \*\*\*, ЕГН \*\*\*\*\*, в частта за нарушение по чл. 174, ал. 3, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), като наложеното административно наказание „глоба“ е намалено от 600 (шестстотин) лв. на 500 (петстотин) лв., а наложеното административно наказание „лишаване от право“ да управлява МПС е намалено от 15 (петнадесет) месеца на 12 (дванадесет) месеца, както и е отменено НП В ЧАСТТА, с която за нарушение по чл. 157, ал. 6 от ЗДвП във вр. с чл. 185, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лв.

Недоволен от така постановеното решение Д.Г. го обжалва като твърди, че решението на районния съд е немотивирано и необосновано, противоречащо на материалния и процесуален закон. Заявява, че решаващият съд не е взел предвид неспазването на процедурата по налагане на административно наказание и по специално разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН, с което било ограничено правото му на защита, преди да бъде административно наказан. Касаторът сочи още, че по отношение на процесното производство са изтекли преклузивните срокове „за връчване на наложеното наказание“. Пледира маловажност на извършеното от него нарушение в смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Заявява и че районният съдия е следвало да снесе обяснения от наказващия орган защо не е спазил правилата на чл. 27 от ЗАНН, както и защо е определил като виновно поведението на наказаното лице и какви са останалите основания за издаване на процесното наказателно постановление, тъй като поведението на посочения за нарушител било освен невиновно също и не било причинило вреда. От касационната инстанция се иска да отмени първоинстанционното решение, както и по същество да отмени процесното НП като незаконосъобразно. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата пред съда не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за правилност и законосъобразност на атакувания съдебен акт и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд-Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, ясно и безпротиворечиво личи волята на съда защо процесното НП бива потвърдено, в едната част и защо се отменя в другата.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд-Перник е приел от фактическа страна, че на 14.05.2010 г. около 01:00 часа в гр. Перник, близо до кафе „Перту“, служители на ОД на МВР – Перник, сектор „ПП“ спрели за проверка Д.Г., който след излизане от посоченото заведение с нестабилна походка, се качил в намиращ се пред заведението лек автомобил и потеглил. В хода на проверката служителите на МВР поканили водача да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол, каквато проверка Г. отказал, както отказал да се подложи и на медицинско изследване за наличие на алкохол в кръвта при издаден му талон за това. Контролните органи установили още, че водачът не носи у себе си акт за нарушение, вместо отнетия му контролен талон. Така със съставяне на акт за нарушение, на 14.05.2010г. срещу Д.В.Г. е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд-Перник, при извършваната служебно проверка за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство не установил порок на процедурата по водене на същото или относно съдържанието актовете, обективирали го, които да послужат като основание за отмяна на наказателното постановление на това основание.

Разгледал съществото на спора, решаващият първоинстанционен състав след съвкупна преценка на доказателствата събрани по повод производството, доводите на страните и отделяне на спорното от безспорното е постановил, че без съмнение именно Д.Г., в качеството му на водач на МПС, на посоченото място, в посочения час е осъществил виновно вменените му с акта състави на нарушения на ЗДвП, като е отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол във време на управление на МПС и като не е носил у себе акт за установено нарушение вместо отнетия му контролен талон. Извел е извод, че за извършеното нарушение по чл. 174, ал. 3, т. 1 от ЗДвП правилно и законосъобразно е административно наказан, но е намерил, че размерът на наказанието е завишен и го изменил. По отношение на нарушението по чл. 157, ал. 6 от ЗДвП е отменил наказателното постановление в тази му част като незаконосъобразно.

Административен съд – Перник споделя изцяло фактическите установявания и правни изводи на първата съдебна инстанция.

Касаторът оспорва в цялост решението на първата съдебна инстанция, но съдът ще обсъди и извърши проверка на същото само в частта му, с която процесното НП е изменено касателно вмененото с него нарушение на чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, тъй като именно това е неблагоприятната част на решението на районния съд, неблагоприятна за Д.Г. съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 на

ЗАНН. В останалата част решението е благоприятно за касатора и същият няма правен интерес да го оспорва.

Несъстоятелно е оплакването на касатора относно неустановено от първата съдебна инстанция съществено процесуално нарушение, опорочило производството по налагане на административно наказание в разглежданата му част. Касационната инстанция не намира основание в доводите на касатора, тъй като не открива относимост в твърдението му за неспазване нормата на чл. 27 от ЗАНН предвид факта, че пред касационна инстанция се обжалва първоинстанционния съдебен акт, изменил наказателното постановление именно на това основание. За прецизност ще се отбележи, че при извършваната съдебна проверка решаващият състав именно предвид доказателствата, които е събрал в хода на съдебното следствие е приел, че административнонаказващият орган необосновано е наложил административно наказание в размер над минимума, без да се съобрази с правилата, заложили в чл. 27 на ЗАНН. Тук е мястото да се отхвърли и оплакването на касатора, че районният съд е нарушил закона като в хода на съдебното следствие не изискал обяснения от административнонаказващия орган (АНО). Такъв способ за събиране на доказателства е не познат в наказателния, респективно административнонаказателния процес. АНО обосновава своето решение относно това извършено ли е или не административно нарушение и каква по вид и размер следва да бъде административнонаказателната отговорност в издаваното от него наказателно постановление, което именно е предмет на съдебен контрол за законосъобразност – процесуална и материална. Доказването на факта на извършване и авторството на вмененото процесно административно нарушение става посредством съдържанието на акта, удостоверено с подписите и потвърдено посредством обясненията пред съда на актосъставителя и свидетелите на нарушението, каквото именно е сторил и районният съд.

Без основание е и твърдението на касатора, което съдът извлича по тълкувателен път, за изтекли по отношение на процесното административнонаказателно производство срокове за осъществяване на административнонаказателно преследване. Ако пълномощника на касатора има предвид, че възможността за това е погасена по давност следва да му се укаже, че съгласно действащата към момента на извършване на нарушението редакция на Наказателния кодекс и чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5, приложим в административнонаказателното производство по силата на препращащата разпоредба на чл. 11 на ЗАНН към настоящия момент срокът изтекъл от извършване на процесното нарушение не надвишава с една втора срока по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, поради което възможността да бъде реализирана отговорност за административното нарушение не е погасена по давност.

Не се приема и оплакването за неотчетено от страна на административнонаказващия орган, респективно от районния съд, наличие на предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Нарушенията на ЗДвП, свързани с употреба на алкохол във време на управление на ППС са такива с изключително висока степен на обществена опасност, който им характер е отчетен от законодателя посредством предвиждането на строги, с висок долен праг, не рядко в кумулация, административни наказания. От такъв вид е и процесното нарушение. За да са налице предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН при случаи на нарушения от процесния вид, следва да са налице изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, каквито в случая няма данни да се проявили.

На следващо място и във връзка с горното настоящия състав споделя напълно изводите на първата съдебна инстанция и по съществото на спора, отнасящ се до потвърдената част на процесното наказателно постановление. Районният съд правилно и основано на доказателствата по делото е приел за безспорно, че Д.В.Г., правоспособен водач на МПС, на посочените дата, място и час, спрял за проверка във време на управление на автомобил е отказал да бъде изпробван с техническо средство

за употреба на алкохол, както и е отказал да се подложи на медицинско изследване. Оплакването за неустановеност на виновност в неговото поведение и липса на вредоносен резултат от деянието му също е без основание. Г., като правоспособен водач по смисъла на ЗДвП, би следвало да познава разпоредбите на с.з., целите и превенцията които осъществява и в тази връзка предвижданото административно наказание в случай на възпрепятстване извършването на проверка за наличие на алкохол в кръвта му във време на управление на МПС. Освен това процесното нарушение, като такова на формално извършване, не включва в състава си реализирането на общественоопасни последици. Същото е довършено със самото осъществяване на изпълнителното деяние, като за да е противоправно и общественоопасно, законът не предвижда други изменения в действителността, за да са налице предпоставки същото лице да бъде наказано. При тези данни правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за реализиране състава на нарушение по чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП.

Предвид изложеното нарушението на ЗДвП, повод за издаване на процесното НП в потвърдената му част е безспорно установено и доказано по отношение на факт на извършване, самоличност на нарушителя и неговата вина, поради което правилно е решението на първата съдебна инстанция да потвърди НП. Достигнал до този правен извод посредством правилно приложение на процесуалния закон, районният съд е приложил правилно и материалния закон, като така е постановил законосъобразно решение в обжалваната му част, което и като валидно и допустимо, ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник, касационен състав

#### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 666 от 11.04.2014г. на Районен съд–Перник, постановено по НАХД № 786 по описа на съда за 2013 година, с което е изменено наказателно постановление № 1313 от 25.05.2010г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник, издадено срещу Д.В.Г. \*\*\*, ЕГН \*\*\*\*\*, в частта за нарушение по чл. 174, ал. 3, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), като наложеното административно наказание „глоба“ е намалено от 600 (шестстотин) лв. на 500 (петстотин) лв., а наложеното административно наказание „лишаване от право“ да управлява МПС е намалено от 15 (петнадесет) месеца на 12 (дванадесет) месеца.

В останалата част решението е влязло в сила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/